

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 12 січня 1982 року

№ 5 (3045)

Ціна
2 коп.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО КОЛЕКТИВУ ДОЯРОК ФІРМИ № 3 КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА ДОЛІНСЬКОГО РАЙОНУ (КЕРІВНИК ІВАН МАРКУШ, ГРУПКОМСОРГ ПАТАЛІЯ СИТА)

Виконуючи рішення XXVI з'їзду КПРС і готуючи гідний трудовий дарунок наступним з'їздам ВЛКСМ та ЛКСМ України, ми беремо такі соціалістичні зобов'язання на другий рік одинадцяті п'ятиріччя:

- план першого півріччя по виробництву молока виконати до дня відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ;
- надіти за рік 3800 кілограмів молока від кожної корови;
- боротися за одержання 100 телят від кожних 100 корів. Зберегти все поголів'я молодичка;
- першим сортом здавати 100 процентів молока при жирності його не менш як 3,8 процента;
- добитися зменшення витрати кормів на виробництво одиниці продукції на 10 процентів;
- усім членам колективу постійно підвищувати свій ідейно-політичний рівень.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ПРИНЯТО НА ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРАХ КМК.

комсомольсько-молодіжної, тракторної бригади № 2 колгоспу «Дружба» Несоюзна Українського району (керівник В. П. Колпак, групкомсорг Володимир Дубченко).

Ми, механізатери комсомольсько-молодіжної тракторної бригади, влючившись у соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань одинадцяті п'ятиріччя і готуючи гідні трудові дарунки наступним з'їздам комсомолу, зобов'язуємося у 1982 році:

- виробити 65290 гектарів умовної оранки;
- довести середньозмінний виробіток на еталонний трактор до 8,78 гектара;
- одержати з кожного гектара по 38,2 центнера зернових, у тому числі озимої пшениці — 37,4 центнера; кукурудзи на зерно — 50;
- зекономити на ремонті і технічному обслуговуванні машинно-тракторного парку 1399 карбованців;
- закінчити ремонт усієї ґрунтообробної техніки до 23 лютого;
- усю збиральну техніку полагодити до дня відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ.

Зобов'язуємося також і надалі широко впроваджувати комплексну механізацію в усіх галузях господарства, систематично вивчати нову техніку і добиватися її високопродуктивного використання.

Зобов'язання обговорено і прийнято на загальних зборах механізаторів тракторної бригади.

Майже всі роки десятиї п'ятиріччя комсомольсько-молодіжний колектив молочно-товарної ферми № 6 колгоспу «Маяк» виходив переможцем або займав призові місця в районному та обласному змаганнях молодих майстрів машинного доїння. Торік склад КМК майже повністю обновився. Першою на зміну своїй старшій сестрі Любі прийшла на ферму комсомолка Віра Симоненко. Її приклад наслідували Тая Булахова, Валя Тимошенко, Тая Кацуренко, Ганна Самусенко.

Новостворений колектив завжди в полі зору комітету комсомолу колгоспу. Куди б не поспішала в справах Валя Лінива, секретар комітету (на фото внизу), завжди знайде час завітати на ферму, перегорити з доярками про їхні турботи, про те, чим живо сьогодні багаточисельна комсомольська організація господарства, яка об'єднує в своїх рядах більше ста членів ВЛКСМ.

М. УСПАЛЕНКО.
В. ГРИБ.

Знам'янський район.

Фото-репортаж

ОЦІНКА НАШОЇ РОБОТИ

Другий тиждень серед дівчат панує піднесений настрій. Ставши на ударну трудову вахту, присвячену РРФСР, Українській РСР, вони всі сили, вміння віддають роботі.

В аптеці працює два комсомольсько-молодіжних колективи. Між ними іде боротьба за першість. Добре працюють провізори — технологи О. Кабан, О. Качан, фармацевти Л. Зель, Н. Левченко. Як правило, плани товарообороту ми постійно перевищуємо, плани заготівлі лікарської сировини — теж. Ось уже кілька років у нас функціонує рада наставників. До неї входять досвідчені провізори, фармацевти. Обмін досвідом, дружня підтримка допомагають нам у роботі.

Для членів нашого колективу стало правилом обслуговувати пенсіонерів, учасників Великої Вітчизняної війни вдома. Необхідні ліки їм доставляємо в першу чергу. Завдяки чіткій організації праці, вмілому розподілу обов'язків біля прилавка у нас ніколи не буває черги. Кожен комсомолец, молодий працівник вважають своїм обов'язком підвищувати освіту. Дівчата не раз брали участь у обласних конкурсах «Кращий за

професією». Минулого року провізори-технологи О. Кабан, Л. Шмакова вибороли перші місця, а Н. Левченко — спеціальний приз конкурсу.

Кожен день наближає нас до XIX з'їзду комсомолу. На трудовій вахті всі комсомольсько-молодіжні колективи Олександрійського району. Їхні здобутки — надпланові тонни вугілля, центнери молока і м'яса, достроково здачі об'єкти. Ми часто задумуємося над тим, а яка ж результативність роботи нашої комсомольської? Виконання плану реалізації ліків — справа важлива, та, мабуть, іще важливіше чуйне ставлення до відвідувачів, тепле слово, безкорислива допомога — все те, що допомагає хворим швидше одужувати, повертатися до роботи.

За дні трудового ударного тижня, присвяченого Українській РСР, у книзі відгуків появилася чимало подяк працівникам аптеки. Це і є оцінка нашої роботи.

Другий рік одинадцяті п'ятиріччя ми почали вдало, вирішили вдало й закінчити його.

В. ЖОВТА,
секретар комсомольської організації аптеки № 150 міста Олександрії.

НОВИНИ

ВИБЧАЄМО
ІСТОРІЮ
РІДНОГО
КРАЮ

В ГОСТЯХ
У РОБІТНИКІВ

Безперечно, багато доводиться працювати в ці дні учасникам народного жіночого вокально-естрадного ансамблю «Гарний настрій» — адже вони готуються до участі в міжнародному фестивалі політичної пісні в НДР, який відбудеться наступного місяця. І все ж вони не відмовилися від запрошення робітничого колективу і побували з концертом на нашому підприємстві.

Програма виступів ансамблю була різноманітною, цікавою. На високому професійному рівні колектив виконував твори радянських і зарубіжних композиторів.

Щирими оплесками нагороджували глядачі солісток Людмилу Жирну і Світлану Дерев'янку, довго не відпускали зі сцени саксофоністок Тетяну Кареліну і Валентину Татаренко, гітаристок Олену Гуртову та Ірину Сікору.

Від щирого серця дякуємо учасникам ансамблю, керівникові «Гарного настрою» О. Агурі за пісні, танці, музику. За гарний настрій, який ще довго не покидав нас після концерту.

Від імені робітників головного підприємства виробничого об'єднання «Дружмаш»

С. ГЛАДКИЙ,
В. ЛЕВЧЕНКО,

Учні Компаніївського вєттехнікуму — активні члени кінолекторію «Пам'ять потрібна живим», створеного районною організацією Товариства охорони пам'яток історії та культури. Нещодавно на чергове засідання кінолекторію ми підготували розповіді про незламних борців за владу Рад у нашому краї І. С. Компанійця, М. І. Мокряка. Багато хто з учнів уперше почув про те, що в стоголовому краї не раз бували С. М. Бурдінний, К. Є. Ворошилов, А. В. Луначарський, М. І. Калінін, Г. І. Петровський.

Серед слухачів кінолекторію багато було жителів села Бережинки. З особливою гордістю розповіли вони про свого земляка, колишнього бережинського наймита, а потім командира Таращанської бригади 44-ї піхотної дивізії імені Щорса, Василя Назаровича Боженка.

У центрі села — пам'ятник В. Н. Боженку, а поруч — невеличкий будинок. Це музей героя. Його фонд налічує вже понад п'ять тисяч експонатів. Більшість їх зібрали краєзнавці та піонери місцевої школи. Є в фонді й сувеніри, подаровані численними відвідувачами з різних кутків нашої країни.

Відвідувачі кінолекторію подивилися та обговорили документальний фільм «Комбриг Боженко».

Т. ВАРАКУТА,
Н. РОМАНЕНКО,
сmt Компаніївка.

Батьків- ськими стежками

Як і кожна школа, Йосипівська середня дала північ до середніх спеціальних і вищих навчальних закладів багатьом своїм випускникам. Але й у рідному колгоспі імені Леніна зостається чимало вчорашніх десятикласників. І трудяться вони сумлінно, продовжуючи добрі справи своїх батьків-хліборобів, втілюючи в життя шкільні настанови вчителів.

Узяти б для прикладу комсомольця Сергія Фаренюка. Восени він разом зі своїм напарником (теж молодим механізатором, Іваном Шевцовим) водив ланами потужного Т-74, готуючи ґрунт під майбутній урожай. Працюючи наполегливо, чесно, на практиці застосовує юнак знання, які здобув у міжшкільному навчально-виробничому комбінаті. Однекласник С. Фаренюка Сергій Горбенко вже встиг оволодіти й спеціальністю кіномеханіка. І хоча працює він також механізатором, та у вільний від основної роботи час С. Горбенко допомагає своєму батькові-кінемеханікові показувати фільми в сільському Будинку культури.

Шанують односельці молодих гвардійців однієї п'ятиріччя, вчорашніх десятикласників О. Каленика, В. Балана, М. Татарчука, Н. Підвисоцьку, В. Чорну, Г. Рябенку та багатьох інших. Шанують і тих, хто виховав у них любов до землі, до праці. Батьки Михайла Татарчука, наприклад, усе життя ходять коло землі: Дмитро Степанович — механізатор, Марія Іванівна — буряковод. Тож законсервувати, що син у житті вибрав собі стежку батьків.

І таких прикладів чимало. Це радує, адже за сьогоднішніми випускниками десятиріччя — завтрашнє наше село.

В. ГОРЕНКО,
с. Йосипівка
Вільшанського району.

Заслужив шану

У колгоспі імені Калініна Петра Сергієнка знають як кваліфікованого спеціаліста, хорошого товариша.

Два роки тому хлопець закінчив Тишківську десятирічку. Не покинув свого села не тому, що бракувало знань піти в технікум чи вуз, — давно вже сподобав професію механізатора. І вранці після випускного вечора, зустрівшись разом зі своїми однокласниками перше сонце самостійного життя, забіг на хвилину додому і зразу ж подався працювати в тракторну бригаду.

Якраз тоді колгосп одержав нового ЮМЗ-80. І як здивувався Петро, коли довідався, що празніна саме йому доручило колгоспний нива.

Раніше хлопцю не раз доводилося спостерігати за роботою дорослих. У молодших класах у вихідні дні, під час кенікул він гостював у трактористів, допомагав їм. Після восьмого класу влітку самостійно працював у полі, а ще за рік на старенькому гусеничному всі літні канікули прожнивлявав у рідному колгоспі. Старався, переконував норми, за роботу мав одні подяки. І вже тоді зрозумів, що після школи наважиться залишитися в селі.

Два роки заїждою працює Петро Сергієнко на колгоспній ниві. Він — ланковий механізованої ланки по вирощуванню соняшнику, ударник комуністичної праці. Свої змінні завдання виконує на 150—170 процентів, працює сумлінно, товариші задоволені ним. Хлопець весело вдачі, компанійський, щедрий на добру пораду...

— Я його посилаю туди, — каже про свого підлеглого бригадир тракторної бригади І. С. Телічко, — де може справитись лише досвідчений механізатор.

Не раз правління колгоспу відзначало роботу Петра грамотами, преміями. Він — активний учасник районних зльотів молодих хліборобів. А восени минулого року за туристською путівкою юнак здійснив екскурсію по Чорному морю. Ця подорож йому надовго запам'ятається. І там віч згадував свою Тишківку, масні борозни, про які йому нагадували піністі хвилі моря.

Нині Петро Сергієнко наполегливо готується до весни. Готується, чекає її з нетерпінням.

С. КУЛИНИЧ,
старшокласник Тишківської середньої школи № 2,
Добровеличківський район.

І ОBOB'ЯЗОК, І ЗАХОПЛЕННЯ

Тамара Євгенівна Грибач одразу після закінчення школи кондитерів при Кіровоградському кооперативному технікумі приїхала працювати в ідальний ремонтного заводу «Укрспільгосптехніку». Здається, що було це нещодавно, та відтоді минуло вже майже дванадцять років.

— За такий час можна не одне місце роботи перемінити, — каже молодий кондитер. — Періодично саме так і роблять. Не осуджують, у кого складаються для цього об'єктивні причини. Та в більшості це трапляється тому, що ті невеликі труднощі, які випадають на робочому місці, лякають людей. Але ж де їх не буває? Одне як що любиш роботу посправильному, то труднощі долаються безболісно, майже непомітно.

За її словами — діло. Любиш свою роботу Тамара Євгенівна. Кондитерські виробні, які виготовляють жінка, відзначаються високою формою, приємними смаковими якостями. У кінці відшліфував та пропозити — чимало подяк саме Т. Є. Грибач. Дякують за здобуті тістечка «Тюті Тамарі» і малюнки з дитячого садка заводу.

Т. Є. Грибач підвищує постійно свій фаховий рівень. Без відриву від виробництва закінчила вона торговельний технікум, часто бере участь у місцевих виставках кондитерських виробів, де старіється набуті в навчальному закладі знання використати якнайповніше, де постійно збагачується досвідом.

Почажають Тамару Євгенівну в колективі. За відданість своїй роботі, за творче ставлення до неї. Тож заслужено молодому кондитеру присвоєно високе звання ударника комуністичної праці.

На знімку: Т. Є. ГРИБАЧ.
Фото В. ВЕРЕТЕННИКОВА.

ЦІКАВА РОЗМОВА

У Капітанівському МСПТУ № 10 закінчився місячний правового виховання учнів. Його організувала і провела рада правового виховання училища під керівництвом викладача історії і радянського права М. Ф. Сипливого.

Насиченою і різноманітною була програма місячника. Це і бесіди з працівниками народного суду і районної прокуратури, лекції про права і обов'язки кожного громадянина України Рад, зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни і праці... Крім того, цікавою і корисною була розмова з народним суддею А. І. Суплюком і прокурором району В. Г. Пісевичем. Вони докладно роз'яснили деякі закони нашої країни, розповіли, яку відповідальність несе молода людина за порушення правопорядку.

Особливу увагу приділили виступаючи моральному вихованню молоді.

Подібні заходи мають свої позитивні результати. Так, протягом п'яти років у нашому училищі майже не було правопорушень.

На закінчення зустрічі працівники правоохоронних органів відповіли на питання учнів, що їх цікавили.

Учні групи № 6
Капітанівського МСПТУ № 10
Новоміргородського району.

Сьогодні ми починаємо друкувати офіційні відповіді осіб і комітетів комсомолу, які в статті «Рецидив винятковості» піддавали критиці за порушення нормам, пасивність у боротьбі з проявами буржуазної моралі, різного роду моральними викривленнями.

Тан. секретар комітету комсомолу автопідприємства № 10021 М. Дрибін визнає, що молодий водій Сергій Рязанцев про якого, зокрема, йшлося в статті, випав з поля зору комітету комсомолу. Хоча причини для тривог були: за рік роботи в автопідприємстві на С. Рязанцеві чотири рази накладали адміністративні стягнення, слухали його справу на засіданні цехового комітету другої автономії.

На засіданні комітету комсомолу заслухано питання «Про поліпшення політико-виховної роботи і морального виховання молоді». У всіх цехових комсомольських організаціях проводять збори з таким порядком денним. Секретар комсомольської організації другої автономії А. Мечеті визнано на недоліки в роботі по моральному вихованню.

По слідах статті «Рецидив винятковості» виїхав спеціальний АТП розпочалося читання циклу лекцій «Критика буржуазного способу життя».

У ВЕСНЯНУ позив 1944 року гвардійці 31-ї стрілецької Червонопрапорної Єнакіївської дивізії прорвалися до Дніпра на південь від Тирасполя. Навколо залізної водогілля. Попереду — широчині ріки, на правому березі якої засіли фашисти. З добре укріпленої висоти 107,5 гітлерівці на багатокілометрові проглядали лівий берег.

...Кілька разів піднімалися наші воїни в атаку, та взяти висоту з ходу їм не пощастило. Тоді було створено штурмову групу на чолі з лейтенантом Б. С. Васильєвим. До неї ввійшли старший сержант Г. Т. Рижов, сержанти А. І. Бі-

ня — початку Яссько-Кишинівської битви.

Навічно лишився на ґрунті нагорба Василь Ломакін, у госпіталі від ран помер А. В. Балабаєв. А дев'ять наших бійців такі перемогли смерть, що чатувала на них.

Представник Національного комітету визволення Франції Гер Кот, який у ті дні відвідав на фронті Єнакіївську дивізію, сказав: «Це відділення — найхоробріше в Європі і навіть у світі».

Батьківщина високо оцінила подвиг своїх синів. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 13 березня 1944 року всім одинадцятьом «найхоробрішим у Європі» присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

НА КОНКУРС
«НАС ЄДНАЛО
БРАТЕРСТВО»

На безіменній висоті

рюков, Ф. М. Жила, М. В. Чечулін, рядові А. В. Балабаєв, В. І. Глазун, П. П. Гнучий, Г. О. Коробов, В. І. Ломакін, Т. М. Нуркаєв. Росіяни, українці, башкири, комуністи і комсомольці.

Жменка сміливіців ретельно підготувалася до штурму. Завантажувалися боеприпасами, гвардійці вночі на дерев'яних бочках та очеретяних плотиках непомітно переправилися ріку.

Блискавично закінчилися сутичка — висоту взяли.

Проти сміливіців окупанти кинули майже батальйон піхоти. Перепочинки були короткими. Бой спалахували шоразу з новою силою. Уже вбито Ломакіна, тяжко поранено Васильєва, сиплять кров'ю Балабаєв. Осколок міни засів у грудях двадцятирічного Пантелеймона Гнучого. Та він не залишив поля бою, а як міг відбивав контратаки фашистів. Коли сили почали залишатися його, гвардієць слабкими руками заряджав своїм бойовим пострілом кулеметні стрічки, автоматні диски. Воїна вдруге поранило, і він втратив свідомість...

Гвардійці стояли не на життя, а на смерть. У перервах між боями вони під прикриттям ночі збирали зброю та боеприпаси вбитих ворогів. Зарядили автомати й кулемети, розставляли їх уздовж траншей так, щоб можна було бити, не припиняючи вогню ні на секунду. Коли зброя нагрівалася так, що її неможливо було тримати в руках, гвардійці перестрігали до іншої вогневої точки, створюючи видимість, що висоту зайняла велика група.

36 годин протрималися гвардійці, відбивши сімнадцять контратак ворога. Було знищено 250 гітлерівців, захоплено 45 гвинтівок, 38 автоматів, 5 кулеметів.

Більше фашисти не намагалися заволодіти нашої висотою. Господарями її стали гвардійці 31-ї стрілецької Червонопрапорної Єнакіївської дивізії. Вдержували вони цей плацдарм аж до 20 вересня.

Велике фашисти не намагалися заволодіти нашої висотою. Господарями її стали гвардійці 31-ї стрілецької Червонопрапорної Єнакіївської дивізії. Вдержували вони цей плацдарм аж до 20 вересня.

Повоєнні шляхи Героїв різні. В. І. Глазун став будівельником у Мінеральних Водах, Г. Т. Рижов жив у Алма-Аті, А. І. Бірюков — у Підмосков'ї. Наставником молоді став башкир Т. Л. Нуркаєв. В Астрахані оселився колишній командир групи Б. С. Васильєв. Багато років служив у Радянській Армії офіцер Ф. М. Жила, він передавав свій бойовий досвід молодим воїнам. А наш земляк Пантелеймон Панаєв — в Інституті залізничного транспорту і працює в місті Світловодську начальником станції.

Очолований ним колектив щороку добуває високі успіхи у соціалістичному змаганні і до військових нагород П. П. Гнучого додалися відзнаки за успіхи в праці.

Жителі молдавського села Роскайці, що в Суворовському районі, свято шанують пам'ять героїв висоти, що померли тепер ім'я Василя Ломакіна. На її вершині встановлено обеліск. На білокам'яній колоні єє одинадцять золотих зірок. Ім'ям гвардійця названо й середню школу. А піонерська організація носить ім'я нашого земляка П. П. Гнучого.

Кожного року в День Перемоги приїждять сюди з усіх кінців нашої Батьківщини герої-повертати. Вони зустрічаються з жителями села Роскайці, у якому й нині живуть очевидці тих боїв за висоту.

Не визнають тепер солі, хто пам'ятає його в ролі воєнного ліхологія. Все тут змінилось. Споруджено Палац культури, нове приміщення школи, багато нових житлових будинків. У Роскайцях створено музей, де зібрано матеріали про подвиги радянських воїнів — вихователів молдавської землі.

Не заростає стежина, що веде на висоту Василя Ломакіна. Піонери доглядають могилу гвардійця. В урочисті дні школярі дають тут клятву на вірність Вітчизні.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
учасник Яссько-Кишинівської битви, завідувачий позаштатним відділом військово-патріотичного виховання Світловодського міського комітету ДТСААФ.

«Рецидив

ВИНЯТКОВОСТІ»

Стаття «РЕЦИДИВ ВИНЯТКОВОСТІ», надрукована в нашій газеті 15 грудня минулого року викликала несподіваний інтерес у читачів. Про це свідчать численні відгуки — листи, у яких засуджується дармоїдство, аналізується причини цього негативного явища. Щоправда, тут думки читачів розходяться: одні звинувачують батьків, які, дбаючи лише про матеріальне благополуччя дітей, зростили їх неробами, другі заперечують їм, мовляв, до чого тут батьки, коли людина вже 25—28 років; наводять приклади, коли в хороших, трудолюбивих батьків майже інфантильні діти, інші...

Пам'ятник міністрів

МІЖНАРОДНИЙ

ФЕЙЛЕТОН

Як показують результати останніх опитів громадської думки, одним з найпопулярніших діячів в офіційному Вашингтоні є міністер оборони Каспар Уайнбергер. Щоправда, журналістам не так легко зустрітися з цією зайнятою людиною. Тим-то ми візьмемо на себе сміливість опублікувати заочні інтерв'ю шефа Пентагону з нашим кореспондентом, яке могло бути приблизно таким:

прогресу. Саме ракета, на мій погляд, є своєрідним символом нашого часу.

— Назіщо ж тоді ракети «МХ» ховати глибоко під землею?

— Хіба ви не догадуєтесь? Адже ж це «динозаври» ХХ століття! Разом з обслуговуючою технікою ракети зайняли б сотні квадратних кілометрів родючої землі. В підземні ж шахти вони абсолютно нікому не завадять.

— Пане міністр, у чому, на ваш погляд, криється джерело вашої популярності у населення?

— Я гадаю, це відбувається тому, що ми живемо в такий агресивний вік. Люди змушені постійно думати про оборону своєї власності, своєї сім'ї, своєї країни, навіть якщо врахувати можливий напад космічних пришельців — своєї планети. І кому ж, як не міністерству оборони, дбати про захист громадян. Як сказав цими днями президент, «усі ми трохи краще спимо вночі, знаючи, що ви на своєму посту».

— Чи є у вас особистий дезін?

— Звичайно. Ось він: «Через загальну освіту до загального миру».

— Гадаю, ваша турбота про загальну освіту не випадкова, адже ви займали пост міністра охорони здоров'я, освіти і соціального забезпечення США?

— Так, я зберіг теплі спогади про ті часи і багато дечого зі своєї попередньої діяльності постараюсь перенести в теперішнє.

— Що ж, наприклад?

— Ну, зокрема, значні кошти з державного бюджету, які раніше виділялися на охорону здоров'я і соціальні потреби...

— Як ви можете пов'язати ваше прагнення до загального миру з боротьбою за виробництво суперсучасних ракет «МХ»?

— Це пояснюється виключно освітніми цілями. Річ у тому, що жителі деяких віддалених районів США, наприклад штатів Юта і Невада, на жаль, майже не обізнані з останніми досягненнями нашої науки і техніки. Тож

і вирішили прилучити рядового американця до

— Але як же тоді з ними зможе осяйомитися місцеві жителі?

— Для цього передбачається спорудження спеціальних оглядових площадок. А щоб молоді фермери змогли не тільки добре роздивитися цю техніку, а й досить детально її вивчити, ми запропонуємо їм на військову службу. Я знаю з особистого досвіду, який великий у молодих американців потяг до знань.

— Ви постійно згадуєте про попередню роботу. В чому ж іще виявляються ваші колишні інтереси і симпатії?

— Багато в чому. Зокрема, їх можна згадати в недавньому рішенні про виробництво нейтронної бомби. Без удаваної скромності скажу, що зробив я для цього немало. А все чому? Тому що я смертельно нечуждою атомну й зоднеку зброю. Вона ж зарварська за самою своєю суттю! Станься, наприклад, конфлікт у Європі, і на цьому старшому континенті все було б знищено вщент. Загинули б скарби світової культури. Колізей, Парфенон, середньовічні храми. Нейтрона зброя не завадить їм шкоди.

— А що ж буде з людьми?

— Люди, як ви знаєте, народжуються знову. Пам'ятки — ні.

— Як би ви хотіли увічнити пам'ять про свою діяльність?

— О, я мрію про принципово новий варіант пам'ятника. По-перше, він повинен бути діючим, по-друге, прикрасити ландшафт багатьох міст Старого і Нового світу. Зрозуміло ж він зовсім простий: строгий силует пускової установи, яку вітає націлена з неба ракета. Міжконтинентальна — для США, «Першинг-2» — для Європи.

Олександр КУРАНОВ. (АПН).

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

ДРУГЕ НАРОДЖЕННЯ ШЕДЕВРА

Вже близько року працюють італійські реставратори над одним із найвідоміших творів Леонардо да Вінчі «Тайна вечеря» в міланському монастирі Санта-Марія делле Граціє. Вони знайшли нашарування багатьох років і виявили невідомі раніше деталі. Наприклад, те, що виглядало темними вікнами за постатями Христа і дванадцяти апостолів, виявилось чудово виписаними gobelenaми. Вікнами непомітні проступили на олов'яних тарілках сніжочні апеліси і злоті обідні по краях силінок. Борда апостала, крайнього справа, спочатку, як з'ясувалося, була значно коротшою. Зона «виросла» в результаті недбалості реставраторів, що працювали над картиною у XVIII столітті.

У монастирі встановлено погляд, що дає змогу стежити за станом стіни, на якій написана фреска. Вона пережила бомбардування під час другої світової війни, але в останні роки стала давати тріщини. Під час ремонтних робіт від руху транспорту, що дедалі посилюється. Встановлюються спеціальні моніторингові. Хоча б частково вони уберігають картину від смогу, забрудненого повітря великого міста. Повністю роботи намічено завершити через три роки. І тоді творіння великого італійця стане перед нами таким, яким він ставив його понад 480 років тому.

ОСТАННЯ РУШНИЦЯ РОЗБІЙНИКА

Недавно в Австралії було викрадено рушницю, яка свого часу належала знаменитому австралійському розбійникові Неду Келлі.

У минулому віці його банди наводили жах на австралійських фермерів. Бандити прославились своєю жорстокістю і незалежністю, незважаючи на обіцянку великої нагороди за голову кожного.

Кінець ніччю банду все ж було розгромлено, а ватажка вбито в перестрілці. Розбійницькі «обладунки», включаючи рушницю, револьвери і мінджалі, багато років провалялися в морі: поліцейського учасника, поки тхось не змусили вивести їх показати місце припинення життя.

Особисті речі розбійників виставили в туристському центрі. Експозиція має успіх. Мало того, деякі речі мають в США, де експонувалися деякі предмети із знаменитої колекції, було викрадено одну з рушниць, що належала Келлі. А в 1978 року в старій в'язниці на околиці Мельбурна зі скляної вітрини пропала... череп Неду Келлі — найцінніший предмет колекції тюремного музею.

І ось тепер крадіг вчинили ще одну реліквію — останню рушницю легендарного розбійника і кілька пар навушників, у які давним-давно було зачато бандитів з його зграї.

САНТА КЛАУС — ПОРУШНИК

Цими днями в лондонському суді слухалася справа про порушення громадського порядку на вулиці Кінгсвей. На лаві підсудних опинилися два Санта Клауси. На очах перахожених вони поблизь, не поділивши місця біля прилавка з іграшками, і до довгого духопелили один одного, якби не втрутилися поліцейські.

Засудивши кожного порушника до штрафу у 50 фунтів стерлінгів, суддя сказав: «Найнеприємніше, що своєю негідною поведінкою ви принизили авторитет любимої дівчини».

(Продовження. Поч. у № 2. З 3 по 5 та 7 січня ц. р.).

ХУДОЖНЬО — ДОКУМЕНТАЛЬНА ПОВІСТЬ

СТЕПОВИХ

РОЗДІЛ ДЕВ'ЯТИЙ. ДОДОМУ!

Шостого грудня 1943 року радянські війська підійшли до Олександрії червоною прапорою визволення. Попов заступив у райком партії. Треба було їхати додому! І клімат його в дорозі не тільки родний звичав і незвичайний крам. Іван Олександрович бачив на власні очі, у що перетворювалися міста і села після халявництва гітлерівців. Підбенці на вулицях, руїни вогонь, сиріт... Там у визволеній Олександрії він був зараз потрібнішим, ніж тут, у глибокому тілі, бо там було незрівнянно насичені. І саме туди, й негали, кинула його совіть комуніст.

Знавши, із партійного обліку, Попов постійно потиснув руку секретареві райкому. Той утмалені розгладив рукою зморшки на чолі, м'яко усміхнувся:

— Знаю, їдете не на курорт, Іване Олександровичу. Тому й не заперечував проти вашого від'їзду. Але скажу, розлучатися не хотілося б. Ви нам дорожче допомогли. Підтягли колоски. Спасибі, Шпире спасибі!

Олександрів застрягла його запахом згадані, викликаючи немне потуги болю і радості. Місто було знайоме й незнайоме. Фашисти, підступаючи, зруйнували підприємства, шахти № 2 і 3, вулиці розірвали «Байдаківський» елеватор-станцію... Трудились висловити місто працювали вдень і вночі, щоб повернути його до нормального життя. Вже на початку нового, 1944 року відновилися двері всіх 78 шкіл міста й району, запрацювали машини і механізми, почалися. Успішно велися роботи на відбудові шахти № 3. Вільні як тридцять гірників, що в дні війни працювали виробничі заводи, на 150 і більше процентів, ЦК газуваної профспілки 1945 року присвоїв звання «Майстер вулиці» в дні Великої Вітчизняної війни.

Іван Олександрович розпитував райком партії. Дістав з кишені документи. Коргова, по-білословому доповість про прибуття. Виступив і прохання: якнайшвидше направити його на роботу.

— Все як такий поранення у вас було дуже серйозне, — сказав йому в райкомі.

— Довірте роботу! Переповнити ніколи, бо з каліченою ногою відстану від життя, — аргументував Попов. Разом з райкомівцями усміхнувся своєму жару. За роботою, значимий, затримав не сталося. Невдовзі він обійняв Новоліпівський сільський Рад у об'єднанні Олександрії.

Турбота сільрадівецьких... Як так багато. Періоду польової сільськогосподарської праці з усіма колгоспниками працював у полі. Доби про зносив і його зберігали. Про норми для худоби. Як і на всій тимчасовою окупованій території, фашисти і залишили в Новолипівській сільській варварській едиді. Треба було подбати про лікувальних хворих і про те, щоб солдати мали паливо на зиму. Та щоб магазин у селі якнайшвидше відновилися. Шкода щоб естада до ладу, бо у війну тут була чимбарі: етінні зморшки й заціпи, глина з них естадала цінним ілантами.

Ще йшла війна, і час від часу вона випадала з-під своїх кірок то одного, то другого повоєннийщини. Дехто приїздив додому підлікуватися. Дехто повертався інвалідом, «по чистій», як Попов.

Не одному чоловікові домігав він тоді занепокоєний на ноги, відчувати свою потрібність тут, у цьому малому житті, де люди піднімали з попелу будинок і заводи, поновлювали школи і відбудовували виснажені і вистраті нахити, калічили дітей і проносили в таємний атом.

(Далі буде).

Щоб сонях за сонцем тупився. Щоб колгоспні отари принапожувалися. Щоб Вітчизна стала щасливішою. Прекраснішою.

Про це від зорі до зорі дбав у рідному колгоспі. Про це турбувався й тут, у казахському степу, який для нього став таким же рідним, як українські степи. Бо ж — частина Вітчизни. З людьми в Мамонівці перемішався після тих зборів швидко, швидко завоював авторитет. І незабаром він став бригадиром.

РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ. У РОБОТІ

Відсуття того, що знову він по справжньому в степі, знову з людьми і для людей, додало йому смачу. Забувалися утма, забувалися неспокійні біли ноги, — додому повертався пізно ввечері, а то й уночі.

Господарство було величезне. Казахські степи, здавалося, не мають кінця — краю, і збирався з дозгою возом — заблукати в пустині копит... Вдома він головував, керував цілим господарством. Та й то було легше. Тут-бо єдина його бригада — як увесь Морзівський колгосп. Усюди треба виступити — і до амбарів із зерном, де колгоспники готували посівний матеріал, і до орачів у поле, і до далеких козар, де нелінійні бекани в очікуванні першої весняної трави, сонця і волі степової осені. Весняні окопи проїжди вдало, молодик уже добре тримався на ногах, і бригадир, як і всі колгоспники, радів, що принцип такий міцний. Буде і м'ясо країни. І воно! Значить, не даремно він отут, у глибокому тілі.

Зупинив коня біля конярів, привітався з колгоспниками, що поралися тут. Була серед них і Тетяна. Підвинула, допомогла спуститися на землю. Обережно зрозумів крок — другий. Попов відпустив коня дружини, сіп на вулицю крикуватих козод, що лежали під стіною. Дивився на конярів, на степ, насухає негосподарний жіночий голий та овець бекання і мимоволі згадав свій приїзд у Мамонівку. Тоді і цей степ, і конярів, і далекі сільські хати були йому якесь байдаке — чужі, хоча він, на якому його привели зі станції, профілітним наблизився до них. Не лютий біл незліченних ран — каліченю, вимучене безробіття закривав йому світ.

Тепер — інша річ! Він має роботу. Він знову — стрілобий солдат.

Отак скінчивши мовчазний монолог, Іван Олександрович потягнув з коня, занотував у записничок їхні проблеми та й направив коня до села. У бригадній хаті чекали його рахівники і етасне розмаїття списаних папірців. Треба було дописати, як там з патіним для тракторів, і чи не відстають від графіка орачі, і...

Сидяв ставало дедалі біліше. Весняне сонце пригрівало з копити днем тепліше, і чималим-матіна сповнювала діл хліборобських новими турботами. До того ж Попова незабаром обідали голосною катгоспу. Казали, звично, не перелічити. Не раз і не два доводилося й нелувати у віддалених бригадах. Довши, Лда, лягали і спати, хвилювали.

— Мамо, й сьогодні тато казав мені не розказувати. А він обіцяв...

Тетяна Овсійна поправилася на дитині коздрі, зітхнула: — Така у нього, дощо робота. Татко приїде аж завтра. Завтра й розказав тобі казочку. А сьогодні знову й розказувати.

— Який був ти світі хлопчик Івасик, Івасик-Тетесик...

Збрідка потрікувала прикручений гніт у газонній лавці, тихо тикався казів. І чинив собі хлопчик Івасик у човнику по річці. По річці, яка зовсім не по-казачому нагадувала — Ігульське. Як у далекій Олександрії...

ВІД МАСОВОСТІ —
ДО МАЙСТЕРНОСТІЗа «Чайкою» —
«Альбатрос»

На відділенні плавання ДЮСШ обласного спорткомітету нині вчиться понад 300 школярів Кіровограда. Тренують юних спортсменів досвідчені фахівці. Їхні вихованці вже завоювали про себе на багатьох турнірах обласного й республіканського масштабу. В ДЮСШ постійно відбуваються змагання між плавцями окремих вікових груп. З метою популяризації цього виду спорту тренери організовують показові виступи кращих спортсменів. Під час зимових канікул тут було влаштовано «Веселі старты на воді».

Свою майстерність, спритність, витривалість повний були продемонструвати спортсмени чотирьох команд — «Чайки», «Альбатрос», «Дельфіна» і «Хвилі». В кожній з них — по дванадцять хлопчиків і дівчаток, які мали різні ступені підготовки: — початківці та учні спеціалізованих класів, з ними і вчорашні вихованці ДЮСШ, які нині навчаються в спеціальних спеціалізованих школах-інтернатах спортивного профілю.

Серед уболівальників у плавальному басейні — адже, батьки юних плавців.

Не мучи вказівки суворого судді. Усе, як під час дитячої гри. Ось починається розминка. Хлопчик і дівчатка пірнають у воду, спомогати слабкіші, потім найбільш підготовлені, щоб на фініші був справний ривок, щоб за перше місце отримати найбільше очок — чотири. А це цікаво плавати на матрацах. Був і конкурс плавців, які занурювались у воду на найглибшу метр і доставали з дна басейну по п'ять кілець. Хто покладає на тумбочку першим, той і кращий капітан.

Довелося учасникам гри плавати на спині з м'ячем і вперед... погами. Був також «бік» між двома командами — хлопці попарно сідали на матраци і починали боротьбу — хто кого «отопить». А це було смішно, коли на плаву у воді лозили разом ізбук, поніселе, до рибальської вулики. А спробуй проплисти під водою через увесь басейн! Учасники гри зупинили. Треба мати такої «важкої» спритності, щоб стрибнути через обрід і не зачепити його. Були під час гри й курйози. Пропливши 25 метрів, представники кожної з команд мали вийти з басейну, вийти на стовпчик, який стоїть в середині басейну, і через сосиску вийти його. Пропливши змозги, а швидко випити милою не кожен зміг. От і заминка на дистанції.

Та все ж був і серйозний номер «Веселих стартів» — стартували школярі на 200 метрів дистанції. І більшість із них показала роздрядні результати. Особливо відзначася колишня збірна ДЮСШ Тетяна Волкова, котра тепер навчається в одній з московських підлітків інтернатів спортивного профілю. Старший тренер ДЮСШ Ю. С. Поліщук задоволений: хлопці і дівчата повернулися в рідне місто майстрами. А поки що на канікулах вони радували своїх батьків і перемовували їх, що їм не так уже й далеко до Олімпу.

Першими нагородили отримували плавці з команд «Альбатрос» — диплом, сувеніри, пакунки з цукорками. Відзначали й інших учасників. Во кожен із них старався.

... Поверталися з цього спортивного свята батьки вихованців ДЮСШ. Мик ним тривала суперечка. Вони сходилися на думці, що такі неадарма їхні діти пішли до цієї школи: тепер набагато міцніші, ніж раніше. І здорові. Та й завзята он сім'я у них — невдовзі братимуть і спортивні виступи на спартакіадах. Поки їм «Альбатрос», «Дельфіна», «Чайка» і «Хвиля» змагалися по дитячому. Та є надія, що членів цих команд запросять «Атланти», «Велетні» й «Олімп», у котрих он ліка орбіта!

М. ВІНЦЕВИЙ.

Вівторок

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — «Мелодія Бориса Мокроусова». Фільм-концерт. 9.55 — Док. телефільм «Господи, як же це». 10.10 — «Сімнадцять миттєвостей весни». 11.40 — Грає лауреат Міжнародного конкурсу Р. Хунтарія (фортепіано). По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм. 15.10 — Док. Свіфт. Сторінки життя і творчості. 16.10 — До 60-річчя утворення СРСР. Ми — радянський народ. 17.00 — Концерт майстрів мистецтва і художніх колективів Мордовської АРСР. 17.30 — Адреси молодих. 18.30 — Веселі потки. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Життя науки. 19.30 — Виступ гітариста Д. Мамонтова. 19.50 — «Сімнадцять миттєвостей весни». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Док. телефільм «Головний конструктор». Фільм 2. По закінченні — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Кінопрограма «Навіс сучасності». 11.05 — «Твоя земля, ровеснику». 11.40 — «Шкільний екран». Українська література. 10 клас. 12.10 — «Пісня скіфів». 13.10 — Художній фільм «Вавилон-XX». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.40 — Кінопрограма Вірменського телебачення. 17.20 — Концерт камерної музики. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Фотохвилюнка. (Кіровоград). 18.25 — «Як вас обслуговують». (Кіровоград). 18.30 — Фільм-концерт. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Літературний вечір. Поет М. Нагібіда. 20.30 — Ліричні наспіви. 20.40 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Кіноспікес «Дума про Ковпака». Фільм 1 «Сполюх». По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (IV програма)

19.30 — «Вечірня казка». 19.45 — «Будівництво та архітектура». 19.55 — Міжнародний юнацький турнір з футболу пам'яті В. Гранаткіна. Збірна СРСР-1 — збірна СРСР-2. 2-й тайм. 20.35 — Фільм-концерт. 21.00 — «Час». 21.35 — Короткометражні телефільми.

Середа

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — Веселі старты. 9.30 — Пісня далека й близька. 10.15 — «Сімнадцять миттєвостей весни». 2 серія. 11.25 — Док. телефільм «Над полями да над чистими». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Комсомол — моя доля. Док. телефільм. 16.00 — Російська мова. 16.30 — Знані і умій. 17.15 — Народні мелодії. 17.30 — Родом з дитинства. 10. Олесь. 18.15 — Відгукіться, сурмачі! 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Зима в Москві. Кіноамальовна. 19.10 — Танцює Соня Амелія (Мексика). 19.40 — Економіка повинна бути економічною. 19.50 — «Сімнадцять миттєвостей весни». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Продовжуємо розмову про музику... По закінченні — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — В. Шекспір. «Річард III». Вистава. 12.45 — Музичний фільм. 13.30 — Кіноспікес «Дума про Ковпака». Фільм 1 «Сполюх». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Крайна комсомолька». 17.00 — «Народні таланти». 17.40 — «Закон і ми». 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — К. т. Мультифільм «Остін-городок». (Кіровоград). 18.30 — Музичний фільм. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Соні» — «Хімік» (Воскресенськ). 2 і 3 періоди. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Кіноспікес «Дума про Ковпака». Фільм 2 «Хуртовина». По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (IV програма)

21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Квітнені сніг». 1 серія.

ТБ з 12 по 17 січня 1982 року

Четвер

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — Концерт заслуженого ансамблю народного танцю УРСР «Ятрань». 9.15 — Клуб кіноподорожей. 10.15 — «Сімнадцять миттєвостей весни». 3 серія. 11.20 — Співає З. Баїт. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм телебачення соціалістичних країн. 15.45 — Шахова школа. 16.15 — Творчість М. Мусоргського. 17.00 — Першість європейської ліги з настільного тенісу. Збірна СРСР — збірна Данії. 17.30 — Зустріч школярів із сільською читальницею М. Дев'ятого. 18.15 — Ленінський університет мистецтв. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Людина і закон. 19.30 — Концерт радянської пісні. 19.45 — «Сімнадцять миттєвостей весни». 4 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Обличчя друзів. 22.20 — Сьогодні у світі. 22.35 — Командна першість Європи з тенісу. Збірна СРСР — збірна Австрії.

▲ УТ

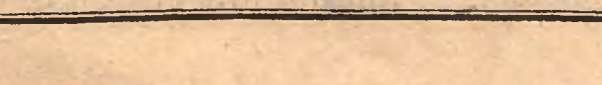
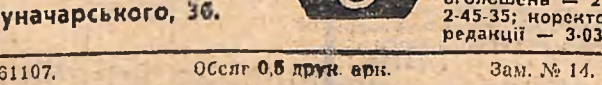
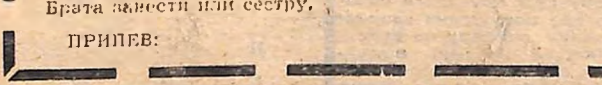
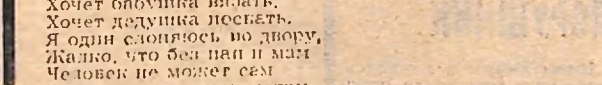
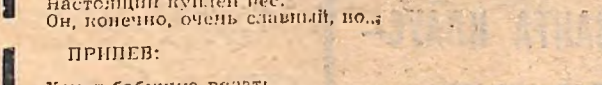
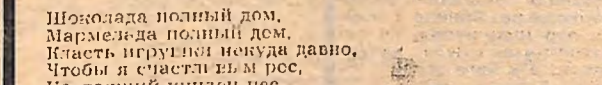
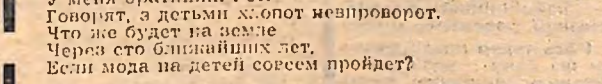
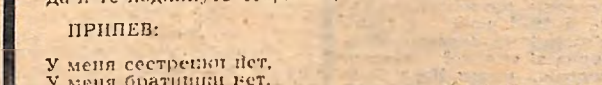
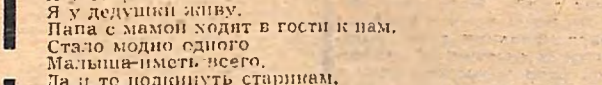
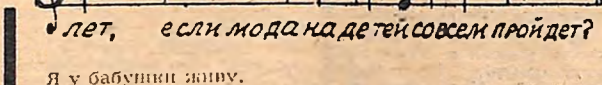
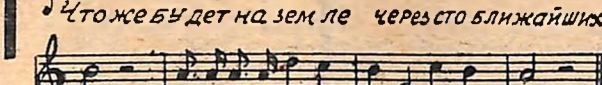
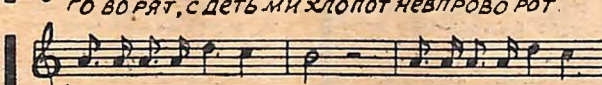
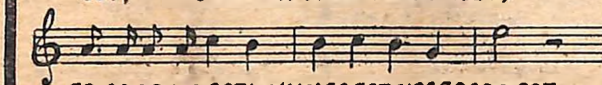
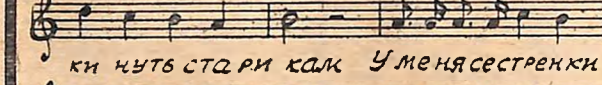
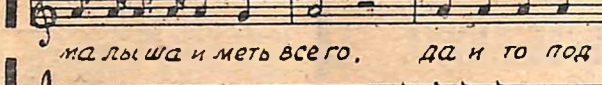
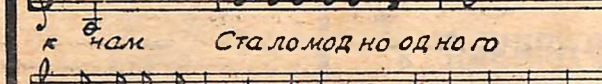
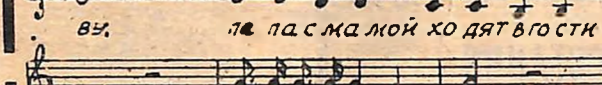
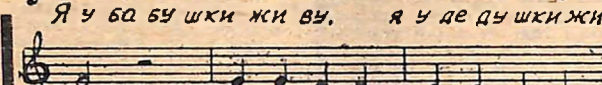
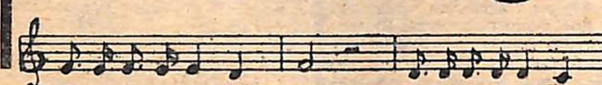
16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Теорія ймовірності». Передача 1. 17.00 — Концерт духової музики. 17.35 — Те-

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

Я у бабушки живу

Слова А. ПОПЕРЕЧНОГО

Музыка Э. ХАНКА

фільм. 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — К. т. Оголошення. (Кіровоград). 18.25 — К. т. Фотохвилюнка. (Кіровоград). 18.30 — Фільм-концерт. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — К. т. 10. Мокроус. «Чулка». Вистава Кіровоградського обласного музично-драматичного театру імені М. Кропивницького. (Кіровоград). 20.40 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Дума про Ковпака». Фільм 3 «Карпати, Карпати». 1 серія. По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (IV програма)

19.30 — «Вечірня казка». 19.45 — Науково-популярний фільм — 19.55 — Спортивна програма. 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Квітнені сніг». 2 серія.

П'ятниця

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — Концерт дитячого хореографічного колективу «Юний москвич». 9.15 — Відгукіться, сурмачі! 9.45 — Док. телефільм «Тяжіння». 10.15 — «Сімнадцять миттєвостей весни». 4 серія. 11.30 — Виступ ансамблю «Медобори». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм «Семен Дем'янов» з циклу «По слідах великих відкриттів». 15.50 — Чи знаєш ти закон? 16.30 — Москва і москвичі. 17.00 — В гостях у казки. «Принцеса на горошині». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Проблемні питання — рішення. 21.00 — «Час». 21.35 — Пообіцяв. 22.55 — Сьогодні у світі. 23.10 — Вечірні мелодії.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Денутати і дитячі». 11.05 — Фільм-концерт. 11.40 — «Шкільний екран». Російська література. 10 клас. 12.10 — Кіноспікес «Дума про Ковпака». Фільм 2 «Хуртовина». 13.45 — Грають юні музиканти. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Маленкий концерт. 16.45 — Телефільм. 17.35 — Виступ ансамблю народних інструментів «Коробейники». 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — «Соціальне коло». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — До 60-річчя утворення СРСР. Теоретичні аспекти мистецтва і художніх колективів Одеської області. Третьяк Л. Палац культури «Україна». В перерві — «На добраніч, діти!». По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (IV програма)

21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Нічний дозор».

Субота

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — АБВГДейка. 9.15 — Для вас, батьки. 9.45 — Концерт Державного ансамблю народного танцю «Жук». 10.35 — Велике хороше товариство. 11.05 — 3-й тиждень «Спортлото». 11.10 — По музеях і виставочних залах. 11.40 — Це ви можете. Конкурс виконавців. 12.24 — Веселля. IV Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. «Сімні вечори» (СРСР). 12.50 — До підписання договору про дружбу, співробітництво і взаємну допомогу між СРСР і МНР. Док. фільм «СРСР — МНР: рівноправні партнери». 13.00 — Екран збирає друзів. СРСР — МНР. 13.30 — Очевидне — неймовірне. 14.30 — Новини. 14.45 — Фільм «Голуба чашка». 15.45 — Бесіда політичного оглядача Ю. Летунова. 16.15 — Російський роман. 16.50 — Бесіда на міжнародній темі політичного оглядача газети «Правда» Ю. Зікуова. 17.35 — Новий музичний фільм «Прихід на канікули». 17.45 — Чемпіонат СРСР з хокею: СКА — ЦСКА. 2 і 3 періоди. 19.15 — Голубий вогонь. Повторення програм від 1 січня. (21.00 — «Час»). По закінченні — Новини.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Музичний

фільм. 11.35 — «Доброго вам здоров'я». 12.05 — Концертний зал «Дружба». 14.05 — «Полісся у майбутньому». 15.05 — Фільм-концерт. 15.30 — «Міла-82». Збірка мелетів. 16.00 — Телефільм «Ватинський поріг». 16.20 — «Автограф». 17.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Спартак» — «Кристал». 19.15 — «Актуальна камера». 19.45 — «Спартак» музею України. 20.00 — Концерт хору та оркестру народних інструментів. 20.40 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Кіноспікес «Дума про Ковпака». Фільм 3 «Карпати, Карпати». 2 серія. 22.45 — Новини. 23.00 — Чемпіонат СРСР з волейболу: ЦСКА — «Локомотив» (Ніжні).

▲ ЦТ (IV програма)

8.00 — Ранкова гімнастика. 8.15 — «Якщо хочеш бути здоровим». 8.25 — «Важливіший суєнір». 8.40 — Художній телефільм «Нічний дозор». 10.10 — «Місто майстрів». 10.30 — «Ранкова пошта». 10.10 — «Клуб кіноподорожей». 12.00 — «Музичний досвід». 12.30 — Науково-популярний фільм. 12.50 — «Адреси молодих». 13.50 — «Поєми». Фільм-база. 14.35 — Телефільм «Людина землі». 15.35 — «Людський бал». 16.30 — «Міжнародний огляд». 16.45 — Мультифільм. 17.05 — Програма телебачення Узбецької РСР. 18.20 — «По шляху зрід». Про порогів соціалізму в Польщі. 18.45 — «Здоров'я». 19.30 — «Вечірня казка». 20.45 — «Ермітаж». 20.20 — Чемпіонат СРСР з ковзанярського спорту. 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Знайти кохану».

Неділя

▲ ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — Музичний фольклор народів СРСР. 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радіокому Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Радянський Союз очима зарубіжних гостей. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний досвід. 14.00 — До 360-річчя з дня народження І.С. Мольєра. «Мінімум у дворіччя». 14.15 — Вистава. 16.35 — Док. телефільм «Що мене кохало». 17.10 — Концерт. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Нові музичні фільми. 19.05 — Для нас, ветерани. 20.05 — Клуб кіноподорожей. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм-концерт «Зустріч з Марком Рєізеном». 22.25 — Міжнародні товариства зустрічі з настільного тенісу. Збірна СРСР — збірна Японії. По закінченні — Новини.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Концерт Великого дитячого хору Центрального телебачення і Всесоюзного радіо. 11.20 — «Служба солдату». 12.20 — Мелодії і ритми. 12.45 — Дитячий. Художній фільм «Нічний дозор». 14.10 — «Слово і подія». 14.55 — «Майстри мистецтва». 16.00 — Кубок радянських чемпіонів з гандболу. Японія. «Спартак» (Ніжні) — «Полісся» (Швейцарія). 17.30 — «Виступає Анастасія Солон'яченко». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Літературний вечір. Поет М. Нагібіда. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Зустріч». 22.50 — Чемпіонат СРСР з волейболу: «Локомотив» (Харків) — «Автомобіліст» (Ленінград). По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (IV програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Телефільм. 8.45 — Художній телефільм «Знайти кохану». 9.50 — «У світі тварин». 11.00 — «Веселля». 11.35 — «Сильні, сміливі, спритні». 12.20 — «В гостях у казки». 14.05 — Концерт. 16.30 — Розповіді про наші кобальтні. 17.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Кристал» — «Динамо» (Москва). 19.10 — Документальний фільм. 19.30 — «Вечірня казка». 19.45 — «Ермітаж». 20.20 — Командна першість Європи з тенісу. Збірна СРСР — збірна ЧССР. 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Зустріч».

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.